

An experimental study on the discourse properties of Romanian direct objects

Alina Tigău

Rezumat: Marcarea diferențiată a complementului direct și dublarea prin pronume clitic au fost analizate în literatura de specialitate ca mecanisme ce semnalează un grad mai înalt de proeminență a complementelor directe marcate astfel cu privire la diverse ierarhii de proeminență, precum cea *inanimat/animat/uman*, cea a referențialității, a topicalității sau cea privind gradul de afectare a argumentului intern. Aceste mecanisme marchează și un grad mai înalt de proeminență sintactică, un complement direct marcat ocupând întotdeauna o poziție sintactică mai înaltă decât un obiect corespondent nemarcat. Articolul de față investighează potențialul celor două mecanisme de a semnala și proeminența discursivă, măsurată prin doi parametri: a) referentul reluat și b) potențialul de a fi reluat ca subiect. În cele ce urmează, vom prezenta rezultatele unui experiment în care măsurăm cei doi parametri, experiment ce demonstrează că cele două mecanisme de marcare influențează gradul de proeminență al complementului direct marcat. Mai precis, complementele marcate prin prepoziția *pe* și prin pronume clitic se diferențiază de cele nemarcate sau de cele marcate doar prin prepoziția *pe* printr-o tendință netă spre reluare în discurs și spre o reluare ca subiecte.

Cuvinte cheie: complement direct nedefinit, dublare prin clitic, marcare diferențiată a complementului, proeminență discursivă.